

Margit Karina-Tarassova

13.01.2029

Rahvusvaheline konverents „ Film ja meedia õppetöös – Raamist välja!“

Sillamäe Gümnaasiumi õpetajad osalevad aktiivselt enesetäiendamiskoolitustel.

10.- 11. jaanuaril toimus Tallinna Ülikoolis ja Eesti Filmimuuseumis rahvusvaheline konverents „ Film ja meedia õppetöös – Raamist välja!“ Konverentsil sai praktikute käe all osaleda väljavalitud töötubades, mis keskendusid filmi ja meedia nutikale kasutamisele õppetöös. Lisaks pakkusid mõtteainet ja inspiratsiooni külalised Inglismaalt: (John Potter, University College London), Taanist (Claus Noer Hjorth, Danish Film Intitute) ja Soomest (Marjo Kovanen ja Heli Metsätähti, Koulukino).

Kahe päeva jooksul toimus palju huvitavat. Osales üle 150 inimese ja oli tore võimalus vahetada mõtteid kolleegidega teistest riikidest. Suurt huvi pakkus loodusfilmide vaatamine. Võimsa mulje jättis Eesti Vabariigi 100. sünnipäevaks valminud dokumentaal – ja loodusfilm "Tuulte tahatud maa" (<https://www.youtube.com/watch?v=u2KRllzkrvI>). Film on Eestimaa metsikust loodusest ja filmi tutvustas produtsent Riho Västrik.

Sama võimsa mulje jättis teisel päeval Soome kolleegide poolt näidatud loodusfilm “Ailo”, (<https://www.youtube.com/watch?v=TJFhEMwDLP4>) mis jutustab Lapimaa karmist loodusest ja väikese põhjapõdra Ailo seiklustest. Filmi saab vaadata alates 2019.a märtsist.

Ja tõesti, mis tore võimalus kasutada selliseid näitlikke ja toredaid filme õppetöös. Erinevale vanuseastmele oleks ka erinevad õpilaste loomingut arendavad ülesanded ja töölehed. Veel arutlustes kõlanud huvitavatest mõtetest: Keskkonnaharidus on kombineeritud filmiharidusega. Mikk Rand Eestist arvab, et kõik õpilased peaksid olema meediakirjaoskajad. See on lai teema, mis sisaldab kriitilist mõtlemist, audiovisualiseerumist, võimet analüüsuda eri teemasid ja hõlmab veel mitmeid oskusi. See on 21. sajandi pädevus kirjaoskuses. Meediakirjaoskus võib olla ka kallutatud. Kuidas siis saab ühest inimesest meediakirjaoskaja? Kirjaoskajana me mitte ainult ei kuule ja ei näe vaid oskame ka lugeda ja kirjutada. Kes oskab monteerida filme on meediakirjaoskaja, kes mitte – siis ei. Monteerimine on kõrgem oskus. Kui te ei oska kirjutada, olete ju kirjaoskamatu. Kirjaoskus on luua ja kujundada. Monteerimine on üks kirjaoskuse vorme. Kuidas kasutada seda koolis? Kas peame monteerimist õpetama või ei?

Alustada tuleks väikeste sammude kaupa. Küsimus on selles, kas koolis on tehnilised vahendid? Igal lapsel on mobiiltelefon taskus ja laps on teel. Tahame me seda või ei. Juba 6-7aastased lapsed püüavad teha oma väikesi videofilme. Ja kuidas on õpetajate meediaharidusega? Tuleb õppida tehnikaga töötama.

Meediaharidus on palju enam kui tehnoloogia, see on seotud mõtlemisega. Tehnika on vaid üks osa. Meediaharidus on aeganõudev ja see on ka vanemate suhtumisprobleem. Soome kolleegide arvates oleks esimeseks sammuks õpetajakoolitus. Õpilased elavad audiovisuaalses maailmas ja õpetajad saavad edasi anda vaid väärtusi ja õpetada teaduslikke meetodeid. Taani kollegid nendivad, et Taanis ei ole õpetajate meediakoolitust ja kust see monteerimisoskus siis tuleb? Aga see on õpetaja suhtumine. Youtuberid õpetavad end ise. Aga see, et lapsed vaid tarbivad ja

ei mõtle on ohtlik. HMi esindaja Eestist lisab, et toimub õppekava uuendamine ja meediakirjaoskus tuleb kindlasti ka lisada. On õpetajaid, kes sellega juba tegelevad.

Kokkuvõtteks võib lisada, et ühes olid kõik osalejad ühisel meelel, kaasaegset digimaailma me muuta ei saa. Tuleb käia ajaga sammu. Vahetu suhtlemine, väärtuste, hoiakute ja pädevuste edasiandmine jääb õpetajaga elava suhtluse hooleks. Lapsed vajavad digimaailmas teaduslikku juhendamist ja neile tuleb õpetada seal liikumist. Täpselt samuti, nagu õpetame neid tänaval ohutult liiklema. Film ja meedia õppetöös on huvipakkuv teema ja koolitused on oodatud. Konverentsil kõlas ka mõte, et järgmise samalaadse ürituse võiks läbi viia Narvas.